

men til det Resultat, at der absolut bør indledes en retlig Undersøgelse for at faa konstateret, hvorledes det svimlende Underskud er fremkommet. Direktør Ryberg har kostet Staten 1,000 Kroner pr. Dag siden den Dag, han tiltraadte Stillingen som Direktør for den grønlandske Handel. Det løber ganske vist ikke op til det Beløb, Alberti har svindlet bort for Den sjællandske Bondestands Sparekasse i de Aar, han var dens Formand, men 1,000 Kr. om Dagen er ogsaa Penge at regne med, navnlig i disse Tider, hvor man med Rette kræver Sparsommelighed. Man plejer ellers i denne Sal at sige, at de tørre Tal tale for sig selv. Jeg siger, her tale de i allerhøjeste Grad for sig selv. Direktør Rybergs Transaktioner ved Transalget er af en saadan Beskaffenhed, at de maa undersøges. Det kan ikke nytte, at den ny konstituerede Chef for Handelen skal gøre dette, thi det bliver og kan kun blive en Skinundersøgelse. Jeg skal fremhæve, at den ny Chef har udtalt, at det hele kun er Lapperier. Og det er ikke alene Transalget, der bør undersøges, men alt, hvad Direktør Ryberg har beskæftiget sig med i den grønlandske Handel. Saaledes er Befragningen af Skibe betalt betydelig højere, end den vilde kunne faas ved fornuftige Dispositioner, og den højtærede Handelsminister har i Betænkningen sammen med et andet Medlem af Kommissionen netop understreget dette og staar som et Mindretal, der betoner, hvor ganske uøkonomisk og umerkantilt Handelens Chef i dette Tilfælde er optraadt. Det ser mærkeligt ud, at alle Fragtslutninger ere foregaaede gennem en bestemt Mægler, der er meget nær knyttet til Direktør Ryberg — hvis jeg ikke husker fejl, have de flere Gange ligget ved Badested sammen. Da Ryberg i sin Tid var Kontorchef, blev — saa vidt jeg erindrer i 1895 — Skrueskibet „Castor“ købt i Norge til den grønlandske Handel. Ryberg blev i sin Egenskab af Kontorchef sendt op til Norge sammen med en af Flaadens Officerer for at lede Købet, og hvis jeg ikke husker fejl, blev der betalt 130,000 Kr. for Skibet, en ganske svimlende Pris. Ogsaa dette Køb blev ordnet gennem den omtalte Mægler i Sandefjord, der, saa vidt jeg ved, ogsaa var Ejer af Skibet. Der siges almindeligt, at Ryberg har faaet en svimlende Betaling for denne Forretning. Skibet foretog 3 Rejser og gik derefter under med Mand og Mus. Nu beder jeg erindret, at den tidligere Justitsminister Alberti erklærede til en frederikshavnisk Dommer, at den Dom, som

overgik Søfolk, som vægrede sig ved at gaa om Bord, naar de vare hyrede til en Plimsoller, var en i den offentlige Mening vanærende Dom. Hvis de Sømand, der vare hyrede til „Castor“, havde nægtet at gaa om Bord under Paaskud af, at det var en Plimsoller, vilde disse Mænd ufravigelig være blevne dømt og nedsatte i deres almindelige borgerlige Omdømme. Naar man fra Rettens Side, fra Administrationens Side tager saa haardt paa den arbejdende Sømand, saa maa man, naar der kommer begrundet Klage over den Administration, som Lederne af den grønlandske Handel have foretaget, i ethvert Tilfælde kunne kræve en virkelig omfattende og grundig Undersøgelse. Denne Sag maa altsaa drages med ind under den kriminelle Undersøgelse.

Naar Ryberg paa dette Punkt er overbevist om paa en eller anden Maade ikke at have handlet fair overfor den grønlandske Handel, tror jeg ogsaa, man vil komme til det Resultat, at de Transaktioner, som i øvrigt ere foretagne af denne Mand, trænge til at blive fuldt opklarede. Det er oplyst, at medens han var Direktør for den grønlandske Handel, altsaa før han nu paa ny blev udnævnt af den tidligere Indenrigsminister, har han betalt 10 pCt. mere for de opgaaende Varer, end f. Eks. Skibsrederfirmaet Tulinius har betalt for samme Varer, der sendtes til Island. Jeg har overbevist mig om Prisen paa enkelte af disse Varesorter, det er Varesorter, som vi benytte f. Eks. paa vore Hospitaler og Alderdomshjem, og det er fuldstændig rigtigt, hvad Skibsreder Tulinius har opgivet, at den Pris, som den grønlandske Handel har betalt for disse Varer, er 10 pCt. højere end den, man ved almindelig Licitation kan faa disse Varer til. Hvor kan det være, spørger jeg, at der er betalt 10 pCt. mere? Et hæderligt Firma tager da ikke, fordi det er Staten, det sælger til, 10 pCt. mere for sine Varer. Lad det blive oplyst, lad det blive konstateret, om der er Grund til at rette Klager for modtagen Returnation eller ej, lad det blive oplyst, hvorledes der i det hele taget er blevet skaltet med Handelen paa det Omraade. Den tidligere Direktør, som nu er konstitueret, har ikke generet sig for overfor Kommissionen ligefrem at give falske Meddelelser. Jeg skal blot fremhæve, at han i Betænkningens Bilag 1 fortæller, hvor mange Procents Avance han beregner paa Varerne, og i Bilag 2 maa han tilbagekalde alt, hvad han har